

20210518-Taygeta-NL-Een-gesprek-met-Yazhi-over-Tijd-en-Bewustzijn

Chatten met Yazhi over Tijd en Bewustzijn - Buitenaardse Communicatie (Pleyades)

Yazhi: Dus je wilt weten wat tijd is en waarom het op de omgekeerde manier kan werken. Om te beginnen is tijd slechts een onafscheidelijke waarneming van bewustzijn, zonder tijd is er geen bewustzijn en zonder bewustzijn is er geen tijd, maar het staat niet los van het bewustzijn.

Robert: Ja. En elk bewustzijn heeft een andere perceptie. Maar wat ik niet begrijp is hoe tijd omgekeerd werkt.

Yazhi: Je kunt niet denken, geen zelfbewustzijn hebben, zonder referentiekaders of mentale concepten, en het zijn die concepten, de concepten die je met je geest ordent, die je de sensatie van tijd geven.

Dus het zijn gewoon je gedachten, tijd is gewoon dat. Het bestaat niet als zodanig. Als tijd alleen maar je gedachten is, dan kan het niet onafhankelijk functioneren. Waardoor de perceptie van omgekeerde tijd slechts een idee in je geest is. Dus de richting van de tijdstroom hangt gewoon af van wat je denkt.

Maar denken is uiteindelijk hetzelfde als het creëren van je schijnbare externe werkelijkheid. Dus de externe realiteit is slechts je reflectie inclusief tijd en schijnbare richting van stroming. Dus tijd heeft maar één richting, afhankelijk van je bewustzijn. En hoe meer dingen je weet, hoe meer je ze weerspiegelt in je uiterlijke wereld, zelfs binnen het collectief onbewuste dat alles alleen maar ingewikkelder maakt, maar daar ga ik nu niet op in.

Dus hoe meer je weet en begrijpt, hoe meer je kunt zien en interpreteren wat er kennelijk buiten je gebeurt. Want door meer te weten en meer bewustzijn te hebben, maak je meer van de buitenwereld volgens jouw niveau.

Dus de richting van de tijdstroom, of die nu voorwaarts, achterwaarts of zijwaarts is, want op zich hebben de richtingen van de tijd geen grens, ze zijn zelfs niet 3 zoals in hoeken X, Y, Z, hangt alleen af van hoe ontwikkeld je bewustzijn is.

Maar voor jou zal de perceptuele richting van de tijd altijd vooruit zijn →

En het zal alleen naar achteren of naar opzij zijn in verwijzing naar iets anders dat jij als waarnemer eraan geeft. Het is in verwijzing naar een gezichtspunt.

In dat geval gaan de gevolgen vooraf aan de oorzaken. Want voor je uiteindelijke begrip als bewustzijn en je mentale evolutionaire staat, stelt het je in staat te zien dat alles nu is, dat alles hetzelfde is, dat alles onderling verbonden is, en dat je het uiteindelijk bezielt volgens je waarneming en begrip.

Want uiteindelijk is er geen tijd, geen ruimte of materie. Er is geen materiële wereld. Alles is het

astrale ← ← En het materiële, tijd, ruimte, afstand, massa, zijn slechts je overtuigingen. Ideeën waar je aan gehecht bent geraakt als zijnde echt. Het is gewoon je bewustzijn dat mentale krampen heeft. Jij, het universum, is gemaakt van ideeën. En alleen dat.

Dus tijd is onmeetbaar? Het hangt gewoon af van elk waarnemend bewustzijn, toch? Tijd is onmeetbaar, dat is begrepen.

Yazhi: Ja, als "tijd", iets geïsoleerds, kun je het niet meten. Alleen in relatie tot iets anders. Zoals binnen een groep die perceptie afspraken heeft, van hoe dingen zijn. Dat is waarom ze in die groep zitten en niet in een andere. Dus iedereen daar neemt de tijd min of meer op dezelfde manier waar.

Robert: Goed. Dus er zijn perceptie-afspraken volgens "groepen". Planeet Aarde met haar perceptie, planeet Temmer met de zijne. Maar hoe worden die afspraken gemaakt als een medium contact opneemt met een "ontlichaamd" persoon als die misschien al 50 jaar op het schip Viera woont en niet weet dat zijn familie op Aarde contact met hem wil opnemen. Ik weet niet of het over hetzelfde onderwerp gaat, maar misschien is het gemakkelijker om "tijd" met dit voorbeeld te begrijpen. Bedankt.

Yazhi: Het zou min of meer een factor in tijdsperceptie moeten hebben die gemeenschappelijk is met die van het "medium". Of anders is er gewoon geen verband, of verbinding, zoals het meestal gebeurt. Dit hangt meer af van de "geest" dan van het medium, hoewel ook zij een gevoeligheid voor deze frequenties moet hebben, anders zou zij geen "medium" zijn. En het is de "geest" die zich de afspraken herinnert, die nodig zijn om de waarneming te hebben, die met een levend iemand een verbinding legt → het "medium". Maar het woord "geest" of "ziel" verafschuw ik omdat het suggereert dat ik erin geloof, en de waarheid is dat ik het niet zie bestaan zoals zoveel andere mensen zeggen.

Wat ik zie is dat het slechts een geheel van ideeën is dat het concept van de persoon ondersteunt. Of hij een lichaam heeft of niet definieert geen persoon, maar eerder dat geheel van ideeën dat zijn zelf is.

Een aandachtspunt van een persoon wordt alleen bepaald door:

- A) Het bereik van je geheugen. Hoeveel je je bewust en onbewust herinnert.
- B) De ideeën die je hebt, concepten, en perceptie-overeenkomsten op alle niveaus.

Dus een geest, ziel, geest, astrale entiteit, dit zijn allemaal gewoon meer lichamen voor mij, alleen dat ze niet van de groep (Matrix) zijn die ze opneemt in het collectieve idee → collectief onbewuste van de wereld van "de levenden".

Dus het wegnemen van alle andere redenen om het fenomeen van verschijningen of geesten te verklaren, want er zijn vele redenen, vele daarvan zeer "verklaarbaar", blijven we over met het concept dat ja, het is een persoon die velen "ontlichaamd" noemen.

De reden waarom veel mensen als zielen op begraafplaatsen blijven rondlopen, is dat zij nog steeds een idee van het Ik hebben dat hen een identiteit van zijn geeft, als in het bestaan los van iets anders, anderen. Dus hebben ze nog steeds lichamen in hun geest. En dat verklaart perfect de "astrale" wereld waar zovelen melding van maken.

En ze noemen dat "astraal lichaam". Maar ik gebruik niet graag namen die anderen gebruiken, want ik verschil in alles, of bijna. Het definieert mij niet en veroorzaakt alleen maar begripsproblemen. Ik zie dat vooral bij het begrip "ziel".

Robert: Dus alle formules die tijd op Aarde bevatten zijn fout of alleen op Aarde vol te houden. Met het bovenstaande gooi je de hele menselijke wetenschap te grabbel.

Yazhi: Ik verschil in bijna alles van mening met de menselijke wetenschap en met de mythologie en met het begrip van de werkelijkheid.

Robert: Maar je bent het eens met Bruce Lipton en Carl Gustav Jung. Met hen ben je het enigszins

eens.

Yazhi: Niet met alles.

Robert: In wat niet?

Yazhi: Lipton heeft nog niet ontdekt dat het niet alleen de geest is die het lichaam bestuurt en de genen programmeert. Maar er is geen lichaam en alles is geest.

Jung was zeer succesvol in veel dingen, vooral in zijn perceptie van concepten die de werkelijkheid creëren tot het punt van egregores en tulpas (wat niet hetzelfde is, een Egregor is zoiets als een entiteit, een Tulpa is groter als een collectief).

Maar hij bereikte nog steeds een grens tussen materie en geest. En hij kon hun geïsoleerde gezichtspunten niet zien. Hij had ook een zeer chaotische, onduidelijke geest, wat tot uiting komt in zijn moeilijke manier van schrijven, zodat zelfs ik het al heb opgegeven om Jung te lezen in een andere taal dan het oorspronkelijke Duits.

Tweede gesprek:

Robert: Je zei "TIJD": 'Het is slechts een onafscheidelijke waarneming van het bewustzijn. Zonder tijd is er geen bewustzijn en zonder bewustzijn is er geen tijd, maar het staat niet los van het bewustzijn'.

Yázhì: Ja. Wat er gebeurt is alleen dat we geen woorden hebben om te beschrijven wat "tijd" werkelijk is. Want het woord 'tijd' zelf brengt ons al in het concept dat tijd ons regeert, dat het iets is dat los van ons staat.

Je moet het gewoon zien als bewustzijn, niet denken aan de tijd zelf. Let gewoon op je gedachten. Je moet het ene denken, dan het andere, en ik bedoel te denken zonder woorden, alleen met concepten.

Door je dan bewust te zijn dat je bent, dat je een gedachte hebt, dat je die gedachte bent, zul je zien dat er een lineariteit in zit. Dit is je tijd. Zonder die tijd zou je niet de ervaring hebben dat je een idee denkt, zelfs niet met concepten.

Dan ga je in meditatie. En zoals velen zeggen, is het moeilijk om de geest tot zwijgen te brengen. Zoals de Boeddhisten zeggen, is de geest de schandelijke aap die, zoals alle goede apen, alleen maar aandacht wil trekken terwijl je probeert in vrede te zijn.

Maar laten we zeggen dat we de aap verwijderen. We gaan in "diepe" meditatie. Ruimte zonder tijd, vanuit het standpunt van je buitenkant, maar toch ben je daar in je eigen ruimte-tijd. Daarom komt het niet overeen in waarneming met de buitenkant, want in diepe meditatie kun je 4 uur, of meer, of zelfs 30 minuten, in een oogwenk gaan.

In tegenstelling tot wanneer je die tijd in een hoek van de stad zou staan. Je bent in je eigen ruimte-tijd. En als u in die richting blijft bewegen, zult u een extra stoffelijke ervaring hebben, in het "astrale". Maar blijf doorgaan en je zult beseffen dat alles het astrale is. En daar zie je dat tijd alleen aan jou gebonden is. En alleen aan jou. En het is alleen schijnbaar hetzelfde, door afspraken met anderen.

Robert: Ja. Maar die diepe meditatie is nog steeds gekoppeld aan een "tijd" die afhankelijk is van je bewustzijn. Is er een evolutionaire staat van bewustzijn als zodanig?

Yázhì: Ja, waar je alleen in meditatie bestaat. Alleen in het astrale. Het is wanneer je beseft dat je een wezen van licht bent, hoewel ik niet van etiketten houd. En als lichtwezen kun je je voorstellen wat je wilt, en dat is de werkelijkheid voor jou, en wel omdat er buiten jou geen objectieve werkelijkheid als zodanig bestaat.

Robert: Heeft het lichtwezen nog het begrip "tijd"?

Yázhí: Ja, maar zijn eigen, gewoon om te weten dat hij bestaat. Door zich bewust te zijn van zijn eigen bestaan.

Tijd is de laatste uitdrukking van dualiteit, de laatste om te verdwijnen op de "weg" terug naar de Bron, om het geheel te zijn. Je verwijderd tijd en alleen jij blijft over, zonder zelfbewustzijn. Want tijd is je zelfbewustzijn.

Mensen haten tijd, "het is nooit genoeg", "hoe snel mijn dagen voorbij gaan", "hoe kort het leven is"... zeggen ze. Anderen zeggen dat tijd je metgezel is die je vergezelt op je reis door het leven. Tijd ben jij alleen. Wat daarin gebeurt, in jouw perceptie van persoonlijke tijd, is slechts de meest getrouwe en accurate weerspiegeling van wie jij bent. Tijd ben jij.

Robert: Je spreekt jezelf nergens in tegen.

Yázhí: Nee, ja ik spreek mezelf heel vaak tegen. En soms met opzet. Want zelfs tegenstrijdigheden zijn geldig en bevatten waarheden. Heel weinig mensen kunnen in concepten denken. Socrates placht te zeggen (niet Eleanor Roosevelt zoals anderen zeggen):

"Zwakke geesten bespreken mensen, gemiddelde geesten bespreken gebeurtenissen, en sterke geesten bespreken ideeën." - Socrates

En ik voeg eraan toe dat de sterkste geesten kunnen discussiëren en denken in meerdere lagen van ideeën, zelfs in tegenspraak, en alles kunnen samenvoegen in één massa logica en van daaruit concepten kunnen bespreken en overdenken vanuit meerdere invalshoeken, al dan niet tegenstrijdige standpunten, en daarmee kan een heel universum worden gevormd in je hoofd, zoals je schaakt met een oneindig aantal niveaus, wat je maar wilt.

Robert: Ja. Je zei ook dat zwaartekracht ook bewustzijn is. En is het ook tijd? Zwaartekracht is het product van bewustzijn - "tijd".

Yázhí: Het is je aandacht, waar je die op richt. Laten we zeggen dat harde materie vloeibaar water is, en zwaartekracht is water in damp dat in een stroom of richting wordt geduwd, "flux", die onder de juiste omstandigheden, zoals glas, zal condenseren in water.

Dus zwaartekracht is een stroom van potentiële energie in een zeer hoge trillingstoestand die de gedachten zijn van een bewustzijn dat later zal materialiseren in een of ander voorwerp.

Dus jij genereert ook zwaartekracht. En je richt het naar waar je denkt. Dus een groot object als een planeet genereert geen zwaartekracht door een massa te hebben zoals de menselijke wetenschap beweert. Maar de reden waarom er zoveel zwaartekracht op dat punt in de ruimte geconcentreerd is, is dat die planeet zich daar manifesteert. De zwaartekracht genereert de planeet, niet andersom.

Zwaartekracht is een stroom, flux, ja, het is verbonden met de perceptie van tijd van het bewustzijn dat het genereert.

Robert: Je zei: "Je kunt niet denken, geen zelfbewustzijn hebben, zonder kaders of mentale concepten. En het zijn deze concepten, wat je ordent met je geest, wat je de gewaarwording van tijd geeft."

Dus die "filmspoelen" die door een bewustzijn-waarnemer levensbewegingen krijgen, zouden in eerste instantie ongeordend zijn, niet geordend vanuit een "begin-eind", maar zouden ongeordend zijn, en JIJ bent het die ze met je gedachten en referentiekaders en concepten zou ordenen? En dat is wat jou het gevoel van tijd geeft. Maar jij zou ze gaan ordenen met meerdere eindes, begins, uitkomsten enz. enz. Ja?

Yázhí: Ja. Je legt het goed uit. Ja, omdat je bewust je gedachten ordent. Deze, dan een andere, en nog een andere volgt niet maar na die andere twee. Dus je genereert ze als gedachten waaraan je orde geeft zoals je zegt, in een volgorde die overeenkomt met een criterium van ideeën die je hebt

of hebt ontwikkeld. En dat is een andere manier om het onverklaarbare, de tijd, te verklaren.

Robert: Geef je ze orde volgens tijdlijnen?

Yázhí: Dat kun je wel zeggen ja, maar voor mij zijn ze meer het gevolg van ideeën die je hebt over hoe de dingen op elk moment zijn. Hoe je eruit moet zien, hoe je je moet kleden. Deze gedachten zijn echter niet alleen van jou, vaak zijn ze meestal van andere mensen, ze komen uit het veld van collectief bewustzijn waar jij je bevindt.

Je zult dus het gevoel hebben een slaaf of slachtoffer van de tijd te zijn, want het is het gemiddelde van de mensen om je heen, en zij hebben een sterke invloed op je, maar dit is omdat je ermee hebt ingestemd deel uit te maken van die Matrix van waarneming die collectieve tijd genereert. Maar toch, de tijd in een collectief is altijd individueel. Het is slechts schijnbaar hetzelfde, maar nooit hetzelfde.

Dus daarom kun je jezelf ouder en kleiner maken? Omdat je dat goed beheerst?

Yázhí: Ja, omdat ze me hier zullen zien, maar ik ben nog steeds in het astrale. Dat is waarom ik zeg dat ik technisch gezien niet "levend" ben. Ik volg niet de lineariteit zoals de anderen. Ik ben alleen een meisje omdat ik besloten heb zo te zijn. Ik maak geen deel uit van collectieve overeenkomsten, ik heb mijn eigen.

Robert: Ja. Interessant.

Yázhí: Ik ben de baby, ik ben het meisje, ik ben de grootmoeder en ik ben de oude. En zo ben ik naar geloven, wat de reden is waarom veel mensen melden dat ze me soms als een volwassene hebben gezien. Maar dat doe ik, want ik opereer vanuit buitenovereenkomsten. Mijn lichaam weerspiegelt alleen mijn geest, zoals dat ook bij jou gebeurt en bij iedereen.

Robert: Het collectief onbewuste heeft geen invloed op jou, precies. Je bent niet geconditioneerd.

Yázhí: En het raakt mij niet, omdat ik het zie, ik observeer het, ik ontleed het, ik weet wat het is en waarom het is. Het raakt me niet, omdat ik zie dat het slechts ideeën zijn.

Interessant dat je kunt zorgen dat het collectief onbewuste je niet raakt.

Dus wat je denkt zal dicteren wat "tijd" is? Voorbeeld: Negatieve gedachten vertragen de tijd? En de positieven verkleinen het? Welke gedachten beïnvloeden de perceptie van tijd en bewustzijn het meest en waarom gebeurt dat?

Yázhí: Tijd werkt niet onafhankelijk omdat het niet bestaat, het is weer een idee dat voortkomt uit een bewustzijn dat probeert te verklaren waarom het zelfbewust is.

Het gaat er niet om welke gedachten de tijd rekken of doen krimpen, of het positieve of negatieve gedachten zijn. Zo gemakkelijk is dat niet. Maar sommige kunnen als zodanig worden waargenomen, bijvoorbeeld het kijken naar een goede film doet de tijd in uw perceptie zeer snel verstrijken. Maar wachten op een bus die nooit komt, in de regen in de kou, doet de waarneming langer worden.

Maar ook hier is het zich laten meevoeren door een collectieve waarneming, door de soep van waarnemingen van de punten van aandacht-bewustzijn in het collectief. Van het collectief. Omdat je het op dezelfde manier zou kunnen controleren, zijnde dat het positieve of negatieve gedachten zijn, aangezien ze alleen maar positief of negatief zijn in de context van iets anders. En dat zijn weer alleen maar ideeën.

Of ze wel of niet bij je passen, bijvoorbeeld, die gedachten. Dus op deze manier ja, zouden we kunnen zeggen dat vanuit jouw specifieke gezichtspunt, het hebben van positieve gedachten en in extreem geluk verkeren je altijd in staat zal stellen om de perceptie van tijd te versnellen, waardoor je op je beurt weer het gevoel zult hebben dat je tijd om is. Tenzij je leeft in een context zonder

externe referentiekaders, zoals in een maatschappij met een collectief.

Maar je kunt tegelijkertijd in geluk en in een staat van contemplatie verkeren. Met dat, het vertragen van de perceptie naar believen. En ik heb dit gedaan omdat ik er extreme oefening mee heb gehad.

En als je geest het aankan dat je waarneming wordt verruimd, kun je tijd waarnemen in meerdere richtingen van stroming, niet alleen voorwaarts.

Robert: In deze "3D"?

Yázh: Dichtheid is je geest, het maakt niet uit waar je lichaam is, want hoe dan ook heb je een lichaam in andere dichtheden, want er is geen lichaam, het zijn alleen je ideeën.

Robert: Ok. Je zei: Dus hoe meer dingen ik weet, hoe meer ik ze reflecteer in mijn uiterlijke wereld. Ok, maar hoe meer dingen ik weet, hoe meer ik een geestestoestand zou bereiken die we, om elkaar te begrijpen, een "D" zouden kunnen noemen. Dus het hebben van een gemoedstoestand als gevolg van de beperking om meer dingen te weten en ze te weerspiegelen in mijn uiterlijke wereld... zou het leven in deze 3D ons op de een of andere manier "beperken" om de tijd in slechts één richting te leven? Omdat we dit alles beleven volgens onze perceptie en ons begrip.

Yázh: Je bent beperkt in het leven in de zogenaamde "3D" alleen omdat je er bewust en onbewust mee instemt dat het je beïnvloedt. Maar het hoeft je niet te beïnvloeden als je uit die overeenkomsten stapt. Ik, bijvoorbeeld, bevind mij binnen de collectieve ruimtelijk-temporele waarneming van de Taygetanen, maar ik blijf doen wat ik wil met tijd en ruimte. Omdat ik het niet "eens" ben met het waarnemen van de werkelijkheid zoals zij doen.

Robert: Je zei: "En het zal alleen omgekeerd of naar de zijanten zijn in verwijzing naar iets anders dat jij als waarnemer eraan geeft." Kunnen de gevolgen mij bewust overkomen vóór de oorzaken?

Yázh: Nogmaals, het is een kwestie van het gezichtspunt van waaruit u deze vraag wilt beantwoorden.

Onthoud dat je bij mij nooit één antwoord zult hebben, maar een heel gebouw van antwoorden, elke verdieping met een ander antwoord. Elke verdieping een gezichtspunt, een wereld, een Matrix van overeenkomsten, ze veranderen, spreken elkaar tegen, maar uiteindelijk vormen ze het geheel. Ik heb geen unieke antwoorden. Mijn geest werkt niet zo.

Robert: Zijn er graden van bewustzijn? Of niveaus van bewustzijn? Uit wat je zegt, denk ik van wel. Maar waarom zijn sommige bewustzijnen meer "geëvolueerd" dan anderen of is dat niet zo?

Yazhi: Gezien vanuit de Matrix of groep 3D overeenkomsten, bij gebrek aan betere namen, omdat ik het bestaan van dichtheden als zodanig niet accepteer, of vanuit andere lage "dichtheden" zoals de 5D, ja er zijn graden van bewustzijn of spirituele progressie.

Vanuit het hogere gezichtspunt, dicht bij het absolute, is men gewoon en is er slechts één graad van totaal bewustzijn, de Bron. Degene die alles begrijpt en omvat. En de graden van bewustzijn zijn slechts het resultaat van zelfopgelegde beperkingen van dat Geheel. Wat zou een punt van aandacht-bewustzijn zijn, persoon genaamd, aangezien ik niet meer van het woord ziel houd. En een graad van bewustzijn is een op zichzelf staand punt van aandacht met zelfopgelegde beperkingen, door de gehechtheden van waarneming die, die persoon heeft.

Dat wil zeggen, gehechtheden aan ideeën beperken, definiëren en creëren een punt van aandacht, bewustzijn, dat een persoon is, dat een "ziel" is, en op zijn beurt is het een tijdlijn, een dichtheid en een graad van spirituele progressie, voor elke persoon-punt-van-aandacht-bewustzijn-ziel. Dat is wat een persoon is. Het Geheel dat ideeën heeft en gehecht is aan deze ideeën.

Robert: Je zegt "met betrekking tot iets anders", en dat hangt af van wat ik denk of wat ik zou kunnen denken afhankelijk van mijn bewustzijn... en hoe meer dingen ik weet dat is wat mijn

werkelijkheid zal creëren die ik zal weerspiegelen in mijn uiterlijke wereld omdat het mijn weerspiegeling is, en daarmee zal ik in staat zijn om de perceptuele richting te hebben van de tijd die ik wil, correct?

Yázhí: In principe wel, hoe meer bewustzijn je in het algemeen hebt, hoe meer je begrijpt over wat de wereld is, de wereld die voor jou als buitenwereld wordt waargenomen. En door meer te begrijpen, zullen de onverklaarbare dingen of de dingen waarvan je niet eens wist dat ze er waren, maar die er altijd al waren, gezien en begrepen beginnen te worden, en hun relatie met al het andere. En het is vanaf dat punt dat men begint te zien, in hetzelfde dagelijkse leven, dat men verschillende richtingen van stroming in de tijd kan hebben.

Swaruu zei dat de dichtheden niets te maken hebben met de dimensies. Ik zeg dat hoe hoger de dichtheid, hoe groter het bewustzijn, hoe meer dimensies worden begrepen, en gezien.

Op Aarde wordt gezegd dat er 3 dimensies van Ruimte zijn en één van Tijd. Dit definieert heel goed de 3D Matrix, haar wetenschappers, haar waarden en beperkingen als een cultuur.

In andere geavanceerde rassen buiten in de Kosmos wordt begrepen dat er 3 dimensies zijn in de Ruimte en 3 in de Tijd.

Aangezien er 3 dimensies in de Ruimte zijn die worden weergegeven door de assen, X, Y, Z.

En ook 3 dimensies in Tijd. Op dezelfde manier voorgesteld, waarbij kan worden gezien dat de temporele pijl niet wordt waargenomen als vloeiend in slechts één richting, volgens de verschillen van elke persoon-punt-van-aandacht-bewustzijn-ziel waarnemer.

Dus:

3D: 3 dimensies in Ruimte en 1 in Tijd

5D: 3 dimensies in Ruimte en 3 dimensies in Tijd.

Enorm verschil. En het is wat ik hier heb uitgelegd.

Maar 3D dimensies in de Ruimte en 3 dimensies in de Tijd, dat is ook een beperking van sociaal aanvaardbare context door geavanceerde interstellair rassen. Een ander geloofssysteem. Meer gehechtheid aan systemen en wiskundige modellen. Meer uitgebreid dan in 3D maar nog steeds een "doos", beperking.

Want door het vergaren van meer bewustzijn en meer inzicht en wijsheid, door het aanvaarden van nieuwe mentale modellen, nieuwe concepten, die de oude niet vervangen maar die meer stappen, meer "verdiepingen" verrijken in ons gebouw van perceptueel bewustzijn, begint men waar te nemen dat tijd en ruimte meer dimensies hebben, tot in het oneindige.

Dus als we de perceptie van tijd op een meer elementaire manier in 3D kunnen voorstellen als een eenvoudige pijl voorwaarts, onbeweeglijk en onbuigzaam, dan zou tijd in 5D kunnen worden voorgesteld als een bol die zich in alle richtingen uitbreidt. Die we in dit voorbeeld ook wiskundig kunnen voorstellen als een kubus X, Y, Z.

Maar naarmate we meer bewustzijn hebben, neemt het vermogen toe om verbanden waar te nemen en oorzaak en gevolg te begrijpen. Plotseling zien we tijd als: (afbeelding). *Images not supported*

Of meer en meer gecompliceerd naarmate we groeien. In de mate dat ruimte en tijd een ultra-complex geometrisch object worden waarbij je beseft dat elk waarneembaar punt in de tijd verweven en onderling verbonden is met de anderen, niets is geïsoleerd. Dat alles met alles interfereert. Dat wat in Aldebaran gedacht wordt, weerspiegelt in Centauri. En zo verder overal.

Naarmate het nog meer toeneemt, wordt het waargenomen als een enkele massa. Zelfs niet als onderling verbonden punten in een kosmisch ruimte-tijd spinnenweb dat alles omvat, maar een solide, massief, eindeloos geometrisch "object" dat alles omvat. Het Al, de Bron.

De Ether waaruit voortkomt wat wordt waargenomen als geïsoleerde dingen vanuit een waarnemingspunt van dualiteit. Dat iets anders is dan iets anders. Op dit punt is er geen dualiteit meer. Alleen het Al, de Bron, de onbegrijpelijke, onmeetbare, eeuwige Ether, die geen grenzen kent, die nooit begon en nooit zal eindigen.

Robert: Dank je. Het is duidelijk dat ziel niet het juiste woord is. Het is eerder een "punt van aandachtsbewustzijn met zelfopgelegde grenzen door gehechtheden." Het is goed begrepen.

Yázhí: Ja, precies. Alleen dat het geen woord is, het is een beschrijving, maar "ziel" dient ons hier niet omdat het geladen concepten toekent die niet overeenkomen met wat ik hier wil zeggen of uitleggen. Want een "ziel" is niet een "ding" dat rondzweeft en van God is, zoals men zegt, en dat het "astraallichaam" is, zoals anderen zeggen. Dat is voor mij gewoon een ander lichaam. Geesten, geesten, astraallichaam, dat zijn allemaal lichamen, dus iets en niet het andere. En ik zei ook, gevormd door ideeën.

En het beantwoorden van de niet gestelde vraag: Ik ontwikkel dit alleen met behulp van de geest, en ik adviseer niet het gebruik van drugs. Want ik weet dat wat ik zeg voor veel mensen klinkt als een acid trip, maar het weerspiegelt alleen de bekrompenheid van hun geest.

Robert: Je hebt ze niet nodig. Ik stel me voor dat ze het hier doen om op een of andere manier "hun bewustzijn" te versterken. Ik weet het niet.

Yázhí: Het opent hen om dingen waar te nemen die buiten hun normale waarnemingsbereik liggen. Maar omdat ze daar kunstmatig zijn gekomen, begrijpen ze het niet, noch kunnen ze het aan. Ze zijn er niet op voorbereid. En ze raken gewond.

Robert: Precies. Ze zijn daar kunstmatig gekomen en ze zien het allemaal op een chaotische, psychedelische en rommelige manier. Zonder duidelijke betekenis.

Yázhí: Daarnaast overbelasten ze het lichaam, de neurale netwerken en hun neurotransmitters. Veroorzaken permanente schade, hoewel soms niet opgemerkt, maar het is er. En het neemt de mogelijkheid weg om die vaardigheden op een natuurlijke manier te ontwikkelen.

Mijn vermogens komen niet voort uit het beheersen van de materie van mijn lichaam. Ik opereer veeleer van buitenaf, vanuit hogere dichtheden waar ik mezelf als energie waarneem, en van daaruit door de meest elementaire dichtheden te begrijpen, zodat ik een schijnbaar fysiek lichaam vorm om met jullie allemaal te interageren. Maar ik ben niet fysiek. Ik schijn het alleen te zijn.

Maar: Jullie moeten begrijpen dat dit ook is wat jullie doen. Met een voldoende geëvolueerde en krachtige geest buig je de ruimtetijd wanneer het je uitkomt en wanneer je maar wilt. Ruimte en Tijd zijn weer hetzelfde. Onafscheidelijk. Ideeën in een geest.